

γραμμής μέχρι του Ειρηνικού Ὠκεανού, καί αἱ ὀποῖαι δὲν στεροῦνται ὁμολογουμένης σπουδαιότητος.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν, ἃς ἀπῆρτησεν ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς ταύτης, ἐδέχθη νὰ ἀναντιπαύτως μεγάλοι γρανιτικοὶ βράχοι διὰ δυναμίτιδος. Τὸ μέρος εἰς ὃ ἐγένοντο αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἦτο γνωστόν ἐπὶ ἄκρᾳ καὶ ἀθεραπέυτῳ ξηρασίᾳ. Ἐν τούτοις ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ὑπονόμεων καὶ τῶν ἐκρήξεων ἤρχισαν βροχαὶ ἄφθονοι. αἵτινες ἐπανελαμβάνοντο ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθουν αἱ διατρητικαὶ ἐργασίαι, ἔπαυσαν δὲ ἅμα ἔπαυσαν αἱ ἐκρήξεις. Ἡ ἐπίδρασις λοιπὸν τούτων εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς βροχῆς ἐφάνη ἀναντίρρητος τοῦλάχιστον εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην.

Ὁ στρατηγὸς Δύρενφορντ ἐξέλεξε διὰ τὰ πειράματά του τὸ ξηρότερον διαμέρισμα, τὸ ὁποῖον ἡδυνήθη νὰ εὕρη, μακρὰν πάσης καλλιεργείας καὶ διαμονῆς ἀνθρώπων, μακρὰν παντὸς δάσους, ὄρεων ἢ ὑδάτων καὶ ἐν γένει πάσης γειτνιασῆς δυναμένης νὰ καταστήσῃ ἀμφίβολα τὰ ἐξαχόμενα τῶν πειραμάτων του. Εἰς τὸ προσωπικόν του παρέλαθεν ἕνα μετεωρολόγον, ἕνα χημικόν, ἕνα ἠλεκτρολόγον καὶ δύο ἀεροναύτας, οἵτινες θὰ ἐξετάζωσι λεπτομερῶς τὰ διάφορα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις ἐκάστου τῶν γενησομένων πειραμάτων. Δὲν θὰ περιορισθῶσι δὲ τὰ πειράματα μόνον εἰς κανονοβολισμοὺς ῥιπτομένους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους· ἀλλὰ καὶ χάρτινοι ἀετοί, μεγέθους δέκα ἕως δώδεκα ποδῶν, θὰ ἀνυψοῦνται εἰς ὠρισμένα ὕψη, φέροντες φυσίγγια δυναμίτιδος καὶ νιτρογλυκερίνης, συγκοινωνοῦντα μὲ ἠλεκτρικὰς συστοιχίας διὰ χαλκίνου σύρματος, ἵνα γίνεται ἡ ἔκρηξις εἰς οἰονδήποτε ὕψος θέλει ὁ διευθύνων τὰ πειράματα. Πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῶσι καὶ ἀερόστατα διαμέτρου ἀπὸ δέκα ἕως τριάκοντα ποδῶν, πεπληρωμένα ὡς συνήθως δι' ὄξυγόνου, ἀλλὰ συνδεδεμένα μὲ κύστεις πεπληρωμένας ἐξ ὑδρογόνου. Δι' ἠλεκτρικοῦ δὲ σύρματος θὰ φέρωσιν εἰς συγκοινωνίαν τὰ δύο ἄκρα καὶ θὰ παράγεται ἡ ἔκρηξις, τὴν ὁποίαν παράγουσι τὰ δύο ταῦτα ἀερία ἐνούμενα.

Ὁ στρατηγὸς Δύρενφορντ φαίνεται ὅτι ἐλπίζει ἰδίως εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίου τούτου ἐκρηκτικοῦ μέσου, ἐξ οὗ ἀναμένει δονήσεις βιαιότερας καὶ ἡμικυκλικοῦς ἀντικτύπου μᾶλλον παρατεταμένου ἢ ἐκ τῶν ἐκρήξεων τῆς πυρίτιδος καὶ τῆς δυναμίτιδος.

Οἱ ἀετοὶ ἄλλως τε καὶ τὰ ἀερόστατα δὲν θὰ ὑψοῦνται μονομερῶς, ἀλλὰ πολλὰ ὁμοῦ καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως κατὰ πλάτος καὶ εἰς διάφορα ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα. Ὁ σκοπὸς τοῦ Δύρενφορντ εἶνε νὰ ὑψώσῃ κλιμακῶδον τοιαῦτα ἐκρηκτικὰ μηχανήματα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μέχρις ὕψους 7.000 περίπου ποδῶν. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ἐλπίζει ἐπὶ πλέον νὰ ἐξακριδῶσῃ ἐν βροχῇ παραγομένη εἰς ὕψος τρισχιλίων ποδῶν παραδείγματος, χάριν πίπτει μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν διακόπτεται καθ' ἑδδὸν ὑπὸ τῆς ξηρότητος τῶν κατωτέρων στρωμάτων.

Τὸ πρόγραμμα εἶνε ἐντελῶς πρακτικόν καὶ περιλαμβάνει, ὡς βλέπετε, ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ ζητήματος. Ἴνα αἱ παρακηρήσεις ὡσιν ἀκριβεῖς καὶ

πλήρεις, θὰ γείνωσι τέσσαρες σειραὶ πειραμάτων, ὧν ἕκαστον θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας.

Τὸ ὑλικὸν ὅπερ παρέλαθεν μεθ' ἑαυτῶν οἱ πειραματισταὶ σύγκειται ἐξ ἑκατὸν ἀεροστάτων, πολλῶν ἑκατοντάδων χαρτινῶν ἀετῶν καὶ πολλῶν χιλιόμετρων χαλκίνου σύρματος, χωρὶς νὰ παριθμισθῶσιν τὴν προμήθειαν τῶν χημικῶν προϊόντων καὶ τὰς ἀναγκαίας πρὸς παραγωγὴν τῶν ἀερίων καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ συσκευῶν.

Τὰ πειράματα ἤρχισαν ἤδη ἐν Τεξᾷ καὶ ἠγγέλθη μάλιστα ὅτι ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἐν τῶν ἐπιτυχῶν προστίθεται μίᾳ ἔτι σπουδαία ἀνακάλυψις εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ κατορθώματα τοῦ αἰῶνος. Ὁ ἄνθρωπος θὰ καταγάγῃ νέαν νίκην κατὰ τῆς φύσεως καὶ θὰ δύναται κατὰ βούλησιν νὰ προκαλῆ εὐεργετικὰς βροχάς, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας. Ἐνῶ δὲ μέχρι τοῦδε οἱ γεωργοὶ κατέφευγον εἰς λιτανείας καὶ δεήσεις διὰ νὰ συγκινήσωσιν τὸν οὐρανὸν ἐν καιρῷ ἀνομβρίας, εἰς τὸ μέλλον θὰ τὸν ἀπειλῶσι διὰ τηλεβόλων καὶ δυναμίτιδος! Οὕτω δὲ θὰ λυθῇ καὶ τὸ αἰώνιον ζήτημα τοῦ κατὰ βροχῆς τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν, ἀντεθειμένης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ... πυροβολικόν.

Μένει τώρα ν' ἀνακαλυφθῇ καὶ τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ ζητήματος, τοῦτέστι νὰ δυνάμεθα νὰ διασκεδάζωμεν τὰ νέφη, ἵνα ἀναφάνεται ὁ ἥλιος, ὅσῳ ἐπιθυμῶμεν αἰθρίαν. Διότι ἡ παραγωγὴ τῆς βροχῆς εἶνε τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ προβλήματος· εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη νὰ κάμνωμεν καλοκαιρίαν. Κ.

ΣΟΝΕΤΤΑ

1

Ἢ ξενιτεία κ' ὁ χωρισμὸς, — παλιοῦ μου πόνοι,
Πασχίζου νὰ θαλέψουνε τὸ νοῦ μου πάλι!
Πάλι ἕνα θάμμα γίνεται καὶ μὲ γλυτόνει
Ἄπ' τοῦ καύμοῦ τῆ φοβερῆ ἀνεμοζάλη!
Πάλι μὲ μᾶτια σφαλικά καὶ τρομασμένα,
Θενὰ κλεισθῶ μὲς τῆς καρδιᾶς αὐτῆς τὰ βᾶθη
Θενὰ τὴν κάμω σπιτικό στὰ μαῦρα ξένα,
Καὶ θενὰ τραγοῦδ' παλιῆς χαρῆς καὶ πάθη·
Κι' ὅποιοι περὶνᾶ, καίρι' ἄπονη καρδιά τὴν παίρνει
Δὲν ξέρει τί καλοτυχία καὶ τί γαλήνη
Ἢ ἀγάπη στὴ φοροτὸν' αὐτὴ ἀπάνω φέρνει,
Τὶ λάδι πᾶς τὰ κύματα σωτήσιο χύνει.
Κι' ἄρχίζω πάλι, ἀγάπη μου, νὰ σοῦ τὸ λέγω,
Πῶς ζῶ καὶ χαίρομαι γὰρ σὲ, γιὰ σὲ σὰν κλαίγω.

2

Πόδες καρδιῆς γεράσανε καὶ μαροθῆκαν,
Κ' ἐγὼ σὰν τὸ ζουμποῦλι ἀνθῶ μέσα στὰ χιόνια!
Πόδες ἀγάπης σὰν αὐγῆς ὄροσιᾷ χαθῆκαν,
Κ' ἡ ἀγάπη τούτη μᾶς ζωῆς ὄροσιζει χιόνια!
Ἄπ' οὐρανόβροχτο βουνὸ μιά βροῦση τρέχει,
Σ' ἕνα λειβάδι ἀθάνατο, χλωρὸ λειβάδι,
Ποῦ ὅποιος πιῆ σταλαγματιὰ, τὴ χάρι ἔχει
Νὰ ζῆ μὴ μὲρ' ἀτέλειωτη καὶ δίχως βροῦδι.
Κι' ὁ ἥλιος, ποῦ ὅ,τι λουλούδα γεννᾷ ἢ φύσῃ,
Αὐτὸς τ' ἀνοίγει, καὶ σιγὰ μᾶς τὸ μαρναίνει,
Τὰ λουλούδα ποῦ πίνουσε σ' αὐτὴ τὴ βροῦση.
Μὲ τὲς πυρὲς ἀχτίδες του δὲν τὰ ξηραίνει.
Ἐκεῖ γλυκοποτίσθηκε καὶ ἡ καρδιά σου,
Πῶχει λαμπρὸ παλάτι τῆς τὴν ὠμορφιά σου.

3

Τεχνίτρα μου θαυματουργή, και πειὸ μεγάλη,
 Ἄπὸ ταμένα ποῦ ζητῶ νὰ δὲ στορήσω,
 Σὲ βλέπω γελαζομένη στὸ νοῦ μου πάλι,
 Καὶ τὸ τραγοῦδι μου ἀπορῶ πῶς νὰρχινήσω!
 Ἄπ' τὸν καιρὸ ποῦ μάγισσα στὰ ξένα ἦθάνης,
 Νὰ πῆς τὴ μοῖρα τῆ χροσῆ τ' ἀγαπητοῦ σου,
 Ὡς τὴ στιγμή ποῦ ἔφθασες νὰ τὸν τρελλάνης,
 Μὲ τὸ ἀξέχαστο φιλὶ τοῦ χωρισμοῦ σου
 Σ' ἀνίστορῶ, κ' ἢ ὄψι μου χαμογελάει,
 Σὰν νύχτα ποῦ συννέφιαζε καὶ ξαστερίζει.
 Χρόνων καὶ χρόνων ὡμορφιὲς ὁ νοῦς μετροῦει,
 Κ' ἢ μιὰ ἔπ τὴν ἄλλην πειὸ γλυκὰ τονε φωτίζει.
 Τὲς βλέπω νὰ διαβαίνουν μιὰ μιὰ μπροστά μου,
 Νεράϊδες, ποῦ ξεφεύγουνε τὴν ἀγκαλιά μου!

4

Σὲ βλέπω ταξειδιώτισσα ξενιτεμμένη.
 Καθὼς ποῦ σ' εἶδα μιὰ φορὰ σ' ἐν' ἀκρογιάλι,
 Κοπέλλα βεργολυγερὴ καὶ χαϊδευμένη,
 Μὲ μιὰ πλεξοῦδα καστανή, μ' ἀφροῦτα κάλλη.
 Ῥωτῶ τὰ μαῦρα μάτια σου, καὶ λὲν πῶς ξέρεις
 Νὰ κλείς τῆς νιότης τὸν καὶμὸ στὰ σωθικά σου
 Ῥωτῶ τὰ χεῖρα σου, καὶ λὲν πῶς θενὰ φέρης
 Χρόνια καλότυχα στὸ νιὸ τῆς ἀρεσκείας σου.
 Λαμπρὸ φεγγάρι νὰ τὸ πῶ τὸ πρόσωπό σου,
 Δὲν κατεδαίνει τέτοιο φῶς ἀπ' τὸ φεγγάρι.
 Νὰ σοῦ τὸ πῶ βασιλικὸ τὸ στάσιμό σου,
 Δὲν στάθηκε βασιλισσα μὲ τόση χάρι.
 Ἡ ὄψι σου μ' ἀγγελικὴ χαρὰ σκορπάει,
 Ποῦ γίνετ' ἀγγελος κ' αὐτὸς ποῦ δὲ θωροῦει

5

Ὁ ἥλιος κ' ἂν βασιλεῦσε, κ' ἂν σκοτεινιάζῃ,
 Ἀκόμη μιὰν ἀναλαμπὴ θωρῶ στὴ Δύσι,
 Ἀκόμα χίλιες λαμπερὲς θωριὲς ἀλλάζει
 Τὸ σύννεφο ποῦ πρόβαλε νὰ μὲ φωτίσῃ.
 Τώρα στ' ἄγνό σου πρόσωπο μιὰ γλύκ' ἀστράφτει
 Ὅποῦ μοῦ λέει πῶς ἀγαπᾷς, πῶς ἀγαπιεῖσαι,
 Καὶ μιὰ λαχτάρα μυστικῆ·στὸ νοῦ μου ἀνάφτει,
 Νὰ πῶ πῶς ξέρω σὰν μὲ δῆς τί συλλογιέσαι.
 Λόγια γλυκὰ, ποῦ νὰ τὰ πῆ ἄρνιεται ἡ γλῶσσα!
 Κάλλιο νὰ πῶ τοὺς δύστυχους παλιούς μου
 [χρόνους.
 Καὶ σὺ, πονῶντας σπλαχνικὰ δὲ πάθια τόσα,
 Παρηγορῶ μὲ πειὸ πικρούς νὰ δίνης πόνους.
 Τοὺς πόνους σου, σὰν ἄφινες γονιῶν ἀγκάλῃ,
 Καὶ πέτας ἀπ' τὴ μιὰ φωλιά γιὰ ναῦρης ἄλλῃ.

6

Χίλιες φορὲς τὸ θάμιασα, κ' ἀκόμα, φῶς μου,
 Σὰν στοχασθῶ πῶς μοναχὲς οἱ δυὸ καρδοῦδες,
 Ἄπὸ τὲς δυὸ ξεκίνησαν μεριὲς τοῦ κόσμου,
 Καὶ σ' ἕνα κόρφο ἀράξανε σὰν δυὸ βαρκοῦδες,
 Πάλι ῥωτῶ, ποῖα δύναμι, καὶ ποῖα λαχτάρα
 Τὲς ἔφερον ἀπ' Ἀνατολὴ καὶ ἀπὸ Δύσι,
 Ν' ἀνταμωθοῦνε στοῦ Βοριᾶ τὴ μαῦρη ἀντάρα,
 Κ' ἢ μιὰ τὴν ἄλλην ἐκεῖ νὰ δῆ καὶ νὰ γνωρίσῃ!
 Ὅχι, δὲν ἦτανε τυφλὸ τῆς Μοίρας θάμμα!
 Τὸ εἶχε γράψῃ τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιο χέρι,
 Στὸν οὐρανὸ τὸ ἐκάναμε μὲγάλου τάμμα,
 Ἀχωρίστοι νὰ ζήσουμε δὲ κάθε ἀστέρι.
 Ἐκεῖ δὲ πρὸτογνώρισα, κ' ἐδώξαν σ' εἶδα,
 Χαιρετηθῆκαν δυὸ πούλια πὸ μιὰ πατρίδα.

7

Χέρι μὲ χέρι τῆς ζωῆς τὸ μαῦρο δρόμο
 Διαβαίναμε, καὶ τὸ γλυκὸ χαμόγελό σου
 Μὲσ' ἀπ' τὰ σπλάχνα μ' ἐδιώχνε τὸν κροῦ τρομό,
 Ποῦ μ' ἐπίασε, σὰν κύτταξα τὸ μνήμα ἐμπρός
 [σου.

Γιατ' ἐνοιῶθα πῶς τὰ φριχτὰ σκοτάδια σκίσεις,
 Καὶ βλέπεις πέρα ἀπ' τὲς ὄρμιες ποῦ βλέπ' ἢ
 [ὀλίγη.

Κ' ἐδιάβαζα στὴν ὄψι σου πῶς τὸ γνωρίζεις,
 Τί στερινὰ ὁ θάνατος ζητάει νὰ κρούσῃ.
 Μιὰ σου ματιὰ μοῦ χάριζε μαρτύρου θάρρος,
 Καὶ δὲν ἤνθοῦσα σάβανο μὴδὲ λιβάρι,
 Κ' ἔλεγα πῶς μ' ἐσὲ γλυκός εἶνε κ' ὁ Χάρος,
 Πῶς ζῆ καὶ χαιρεῖ ὅποιος μαζί μὲ δὲ πεθάνῃ.
 Γιατὶ θ' ἀκολουθᾷ κ' αὐτὸς ὅπου δὲ φέρουν
 Οἱ ἀγγέλαι, ποῦ χωρὶς ἐσὲ χαρὰ δὲν ξέρουν.

8

Στὰ κύματα καθοῦμαστε κοντὰ ἕνα βράδου,
 Κ' ἐκεῖ ποῦ μᾶς νανοῦριζε τὸ λαλιτὸ τους,
 Γελάσανε τὰ μάτια σου μὲ οὐράνιο χᾶδι,
 Σὰν νὰ ξυπνῆσαν ἐξαφνα ἀπὸ τ' ὄνειρό τους.
 Κρυφὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ ποῦ εἶχες νοιώσει,
 Τ' ἀγγελικὸ σου νὰ ξηγᾷ ἀρχίζει στόμα,
 Κ' ἐτρέχανε τὰ λόγια σου μὲ γλύκα τόση,
 Ποῦ μέσ' αὐτὴ τὴ μοναξιά τ' ἀκούγω ἀκόμα!
 Τ' ἀθάνατα τραγοῦδι αὐτοῦ τοῦ πλάνου κόσμου,
 Ποῦνε γραμμένα μὲ φιλιά, μὲ δάκρυα κ' αἷμα,
 Σὰν τ' ἀκουσα, δὲν πῆρανε τὸ νοῦ μου, φῶς μου,
 Σὰν ποῦ τὸν πῆρε τὸ γοργὸ ἐκεῖνο ῥέμμα.
 Καὶ τ' ἀνθοστέφανά μου αὐτὰ ποῦ πλέκω τώρα,
 Εἶν' ἀπ' τὸ περιβόλι σου κοιμημένα ὄδρα. Α *

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐν Βερολίῳ Ἀρ-
 χαιολογικοῦ Μουσείου καθηγητῆς Kekulé καταγίνε-
 ται ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας. Πρὸ
 μικροῦ ἀνεχώρησεν ἐκ Σμύρνης συνοδευόμενος ὑπὸ
 τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ Μουσείου Κωνσταντι-
 νουπόλεως Χαμηδὴ βέη καὶ δύο τῶν ἐταίρων τῆς ἐνταῦθα
 Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, μετέβη δὲ εἰς
 τὰ ἐρεῖπια τῆς ἀρχαίας Μαγνησίας τῆς ἐπὶ Μαιάνδρῳ,
 ἵνα ὀρίσῃ ἐκεῖ τὰς θέσεις ὅπου δαπάνης τῆς Γερμα-
 νικῆς κυβερνήσεως θὰ ἐκτελεσθῶσι μεγάλαι ἀνασκα-
 φαί. Τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρεχώρησε προθύμως ὁ
 Σουλτάνος, ἐλπίζεται δὲ νὰ φέρωσιν αἱ ἀνασκαφαί
 αὐταὶ εἰς φῶς σπουδαίστατα ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα.
 Εἰς παρομοίας μελέτας θὰ ἀσχοληθῇ ὁ Γερμανὸς ἀρ-
 χαιολόγος καὶ ἐν Μιλήτῳ.

— Ἀνευρέθη κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐκ-
 σκαφὰς τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-
 Πειραιῶς κεφαλὴ γυναικεῖα ἐκ μαρμαροῦ ὀλίγω μι-
 κροτέρα τοῦ φυσικοῦ. Ἡ κεφαλὴ αὕτη, ἀρκετὰ κα-
 λῶς ἐξεργασμένη, φέρει κρήδεμνον ἐπὶ τῆς κόμης, ἣ
 δὲ ἐργασία τοῦ προσώπου εἶνε ἀρκετὰ ἐπιμεμηλη-
 μένη. Ἡ κεφαλὴ αὕτη εἰκάζεται ὅτι ἀνήκει εἰς ἀκέ-
 φαλον ἀγαλμα ἀνευρεθὲν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, τοῦ ὁποῦ
 λείπουσι καὶ αἱ χεῖρες, ὅπερ ὅμως δὲν φαίνεται τῆς
 αὐτῆς τέχνης μετὰ τῆς κεφαλῆς.

Φιλολογικά

Ὁ Γεώργιος Ἐβερς, ὁ διάσημος Γερ-
 μανὸς συγγραφεὺς ἐπεράτωσε νέον μυθιστόρημα καὶ